

hvad den er, men Tiden kræver Forbedringer, og den Havn, som ikke modtager disse, vil ikke følge Skridt med Tiden og andre Havne af lignende Beskaffenhed som den, og Forholdene ville da udvikle sig paa en mindre heldig Maade. Man maa derfor være forberedt paa at have Kræfter til Stede, for at en Havn som Kjøbenhavn's Havn ikke skal komme til at staa tilbage for andre Havne af lignende Betydning paa andre Steder. Dertil kræves et fornødt Sænsyn til forud at samle Midler, saa at man, naar Tiden kommer, kan have Midlerne til Stede til at foretage saadanne nyttige Forbedringer, som Tidsforholdene kræve. Af disse Grunde tror jeg, det vilde være uforpaaeligt og urigtigt at berøve i Diebliffet Havnen nogen af de Indtægter, som den har, og som den efter min Mening ikke kan undvære hverken af den ene eller den anden af de Grunde, jeg har nævnt. Naar der nu alligevel tales om at berøve Havnen nogle af de Indtægter, den har nu for Diebliffet, maa jeg tilstaa, at den Indtægt, jeg mindst havde tænkt mig, man skulde tage fra den, var Acciseafgiften. Acciseafgiften er jo en overordentlig gammel Afgift, over 200 Aar gammel; den søles ikke og kan ikke søles eller bør ikke søles stærkt af dem, der udrede den. Der er ikke nogen Tvivl om, at de store Eksportører, af hvem den udredes, allerede for 100 Aar siden have bragt den i Beregning paa deres Kalkuler paa en saadan Maade, at de have fuldt Bederlag for den; og jeg er overbevist om, at, naar Accisen falder bort, er der ikke et eneste Menneſte her i Kjøbenhavn eller paa andre Steder, hvor Eksportørerne afsatte deres Varer, der vil kunne mærke, at der paa nogen Maade eller noget Sted sker Medſættelse i Prisen paa de Varer, hvorpaa den hviler. Afgiften opkræves meget let og uden Besøstning, idet det er en lille Del, 1 pSt. eller Sligt, af Tolden paa toldbare Varer, og, som sagt, den hviler ikke trykkende paa Nogen. Den udredes af Kjøbenhavn, som jo ogsaa er væsentlig intereſſeret i Havnen og falder ikke nogen anden Del af Landet til Byrde. Det er endelig den eneste Skibsafgift, der hviler paa Varerne alene, idet, som bekjendt, alle andre Havneafgifter — og det Samme er Tilfældet i vore Nabolande — hvile dels paa Skibene, dels paa Varerne. — Man har ogsaa tidt talt om, at Skibsafgifterne her vare trykkende og forholdsvis store, og jeg skal ikke modſige det, idet de Exempler, der ere anførte, virkelig tyde her paa, at Skibsafgifterne her ere større end i Almindelighed paa andre Steder. Derfor der nu kunde være Tale om, at Havnen var i Stand til at undvære nogen af de Indtægter, der ere henlagte til den, vilde jeg anse det for langt mere ſtemmende med hele den Maade, hvorpaa man betragter Forholdene for Diebliffet, om man lettede Skibsafgiften til Havnen i Stedet for at borttage en Afgift, der ikke hviler trykkende paa Nogen, og hvis Ophævelse

derfor heller ikke vil søles som en Lettelse. Det er Grunden, hvorfor jeg skulde ønske paa ſen noget faſtere Maade at faae det afgjort allerede nu, at Accisen er en god Afgift, og at man, naar man paa et senere Tidspunkt skulde komme til den Erkjendelse, at Havnen kunde undvære nogen af sine nuværende Indtægter, man da vilde anſe det for rigtigere, fornøftigere og mere principmæssigt at ſe efter Lettelſer paa andre Punkter, hvor de kunde foretages med mere Nytte end her. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) mente, at der ikke havde været tilſtrækkelig Tid til at behandle de tidligere Lov, hvorved Accisen er bleven bibeholdt, kan jeg i den ſenſeende ikke Andet end til en vis Grad give ham Ret; men naar det ærede Medlem kun vil give en Friſt af et Aar til nærmere at overveie den hele Sag, forekommer det mig dog, at denne Friſt er noget for kort. Det kunde jo ſaaledes være ønskeligt, naar man gjenoptog Spørgsmaalet, da at ſe klart i, hvor vidt det er nødvendigt for Havnen at beholde alle ſine Indtægter, eller hvilke af dem den mulig kunde give Slip paa. Der har været Tale om en Udvidelse af Havnen paa forſtjellige Steder, og naar man foreløbig er kommen bort deraf, er det kun, fordi der ikke har været noget Projekt, ſom var i Stand til at vinde nogen almindelig Tilſlutning; men der er udtalt et alvorligt Ønſte om, at der i den nærmeste Fremtid maatte blive truffet Foranſtaltninger til Udarbejdelsen af en Plan for Havnens Udvidelse, og det kunde da være af største Intereſſe, om en ſaadan Plan kunde forelægges i det Diebliffet, man gjenoptog Spørgsmaalet om, hvor vidt Havnen kunde undvære nogen af ſine Indtægter, og da hvilke. Det er imidlertid klart, at ſaadanne Underſøgelſer, ſaadanne Forſlag vilde ikke kunne forelægges i Løbet af et Aar. Jeg vil derfor, idet jeg ikke ſkal modſætte mig det ærede Medlems Forſlag, for ſaa vidt det gaar ud paa, at Acciseafgiften ophører til en beſtemt Tid, ſaa fremt den ikke fornys ved Lov, dog henſtille, om det ikke vil være rigtigere at ſtyde Grændſen for Opkrævningen noget længere ud, end det ærede Medlem vilde ſætte den, og det af Sænsyn til, at man inden Friſtens Udløb kunde faae Oplyſninger om forſtjellige Forhold, og da navnlig ogsaa kunde have Havneplanen færdig. Hvor lang Tid der behøves dertil, kan jeg ikke i dette Diebliffet afgjøre; men jeg vilde i alt Fald anſe det for ønskeligt, om det ærede Thing vilde viſe ſig tilbøieligt til at udſtrække Grændſen til 5 Aar, ſaaledes ſom ſidſte Gang. — Det ærede Medlem rettede det Spørgsmaal til mig, hvor vidt Regjeringen havde benyttet den i Loven af 31te Marts 1874 liggende Bemyndigelse til at fritage for Skibsafgift mindre Skibe i udenrigſt Fart fra Slesvig hertil. Jeg ſkal ſvare, at denne Bemyndigelse er ikke bleven benyttet, da Farten kun er af overmaade ringe Betydning og